

Abstracte dans om een minutieus geheugen

Parool 26 juni 2001

DANS

Korzo Producties met "S". Choreografie Bruno Listopad, concept en video Harald van Noordt, muziek Maxim Franke. Gezien: 22 juni te Den Haag. Tournee volgend seizoen.

Het is te mooi om onvermeld te laten: "S" is volgens de toelichting 'een voorstelling waarin het wetenschappelijke en romantische elkaar treffen op het snijpunt van feit en fictie'. Heel nieuw of iemand dat eruitge-

haald heeft, want wie niet op de hoogte is van de inspiratie voor deze productie, meent waarschijnlijk een abstracte, introverte choreografie te hebben gezien in een summere theatrale context.

En wie het programmaboekje wel heeft gelezen, ook.

Harald van Noordt, verantwoordelijk voor concept en video, houdt zich al jaren bezig met patiënt S. uit de beschrijvingen van de Russische neuroloog Alexandr Lurija. S. had een geheugen dat onstuitbaar informa-

tie opsloeg, in hoeveelheden die de verwerking ervan onmogelijk maakten.

Zelfs een eenvoudig gesprek over koetjes en kalfjes zat er voor deze S. dus niet in, afgeleid als hij dan werd door alle bijbehorende vormen, geuren, kleuren, associaties en connotaties.

Van Noordt ziet hierin een parallel met de situatie van de huidige, via massamedia en internet murw geïnformeerde mens; een thema dat meer kunstenaars bezighoudt.

In zijn video, geprojecteerd op

een verrijdbare stellage, vertaalt Van Noordt dat naar beelden van een cyrilisch (dus onleesbaar) tekstfragment en een Perzisch tapijt, waarop de camera in- en uitzoomt, wat denkkelijk een verwijzing naar S.' minutieuze geheugen is.

De choreografie van Bruno Listopad verheldert het geheel niet erg, al kan je achteraf, met moeite, wel iets van het thema hinein interpreteren.

Listopad en zijn partner, de mooie Gunvor Karlson, lijken hun omgeving op te meten en af

te tasten, soms letterlijk, met de onderarmen plat op de vloer, maar meestal met mimische gebaren in de ruimte.

Vooraf Karlson laat prachtige, aan Indiase dans ontleende, houdingen zien; bij Listopad glijden rubberen kronkels door het lichaam, onwillekeurig, zo lijkt het.

Na de, volstrekt overbodige, pauze maakt het moeizame en stroeve karakter van het eerste deel plaats voor vloeiender frasen, waarin het gebruikte materiaal opnieuw wordt geordend.

Patiënt S. krijgt greep op zijn omgeving, moeten wij hieruit begrijpen.

Ondanks soms fraaie fragmenten heeft "S" een hoog Springsprong-gehalte. Listopads verfrissende concreetheid en humoristische toets zijn, op wat gekriebel in zijn oor na, geheel verdwenen.

Als hij niet oppast, verdwijnt hij zelf in het leger autistische en pretentieuze navelstaarders dat de moderne dans teistert.

FRANCINE VAN DER WIEL